

at lade være med at gå så højt op som til 30 ha. Nu har der så godt nok været en debat om, at man ikke skal ændre på reglerne lige samtidig med sådan en dom, men jeg vil da godt minde om, at vi jo har andre områder, hvor man ikke opererer med 2 ha og 30 ha.

Altså, i skattelovgivningens sammenhæng er der, så vidt jeg husker, en grænse på 5 ha. Det er en bondegårdsregel, der hedder, at er der under 5 ha, så er det sådan set ikke en bondegård, hvis man nu skal sige det på den måde. Det kunne måske være en mulighed for, at vi skulle se på: Jamen er det 5 ha, der skal være grænsen i stedet for 30 ha? For det betyder jo ikke nødvendigvis, at vi skal hæve bopælspligten op til de 5 ha, altså fra de 2 ha til de 5 ha, men det betyder, at vi kunne lade forslaget her gå på området mellem 2 og 5 ha. Jeg mener, det er en overvejelse værd. Og nu siger jeg 5 ha, det er så, fordi jeg ved det om skatteforholdene, det kunne også være en anden størrelsesorden. Men jeg synes, vi i udvalgsarbejdet skal se nærmere på det, fordi det umiddelbart er et stort skridt at gå helt op til 30 ha.

Vi har også haft en del diskussion om, hvordan loven vil blive administreret, når og hvis ejeren siger, at man ikke kan leje stuehuset ud. Det er jeg ikke i tvivl om vil blive aktuelt i rigtig mange sammenhænge. Det er heller ikke sikkert, det er spor let at leje boligerne ud, det vil jeg slet ikke påstå. Der kan være mange områder, hvor det kan være svært. Men der mener jeg så, at det må være sådan, at køberen må tage den overvejelse, inden der skrives under på sluttedlen. Hvis man ikke mener, at man kan opfylde betingelserne, jamen så må man jo lade være med at købe, og ellers er det altså et afhændelspåbud, vi snakker om. For ellers er det kun fine ord, uden at der er ret meget hold i ordene, hvis vi bare giver en lempelig administration af området og siger: Jamen det kan jo ikke lade sig gøre at leje det ud, så derfor er vi nødt til at lade det fungere som en egentlig sommerbolig.

Til sidst vil jeg godt ind omkring det allersidste, der er i lovforslaget, nemlig det i § 28, der drejer sig om lejere og det, at man som ejer kan gå ind og gøre bopælsretten gældende umiddelbart, også uden om lejelovens regler. Jeg ved godt, at det er sådan i øjeblikket. Vi var ikke nødvendigvis så enige i Folketinget om, at det skulle være sådan, men det blev et flertal, der besluttede, at man skulle kunne sætte lejeloven ud af kraft i den sammenhæng. Men med det, der er her, synes jeg jo, at man går endnu længe-

re, væsentlig længere end det, der står i den anden, altså her mener jeg sådan set, at lejere kan sættes ud når som helst, hvor ejeren ønsker at benytte den, og det synes jeg er at gå meget langt.

KL. 18.20

Så vil jeg endelig til allersidst høre, om det er ministerens opfattelse, at en beslutning om, hvad enten det nu bliver 30, 10 eller 5 ha, eller hvor vi havner med lovforslaget her, vil stå igennem i en fornyet sag ved EF-Domstolen. Hvad er ministerens vurdering af det?

Formanden:

Tak til hr. Kristen Touborg. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Set fra Enhedslistens synspunkt er der ikke nogen tvivl om, at den bopælspligt, som nu udhules ganske dramatisk, lige siden 1972 har været en af de afgørende forudsætninger for Danmarks medlemskab af EU. Det var en forudsætning dengang, og det er selvfølgelig også indgået i de argumentationer, man har haft for fortsat medlemskab af EU.

Det er sådan set vores udgangspunkt, at vi altså står med et løfte, som befolkningen har haft grund til at tro på ville blive opretholdt, og et løfte, som den her EF-Domstols-afgørelse altså i realiteten har udhulet eller måske endda fjernet fuldstændig.

Når det var vigtigt at fastslå bopælspligten, var det jo af de tre grunde, som også fremgår af det her lovforslag, og som også er fremgået af retssagen, nemlig at bevare selvejet som den overvejende besiddelses- og driftsform i dansk landbrug, der tilsigter, at landbrugsejendomme overvejende bebos og drives af ejerne. Det er allerede konstateret i embedsmandsrapporter m.v., at det her lovforslag ikke indeholder elementer, der kan sikre, at det bliver sikret i forhold til de ejendomme, som er omfattet af det her lovforslag. Så det er altså efter min opfattelse hævet over enhver tvivl, at den del af det er væk.

Så handler det om at bidrage til at opretholde en fast bosiddende befolkning i landdistrikterne. Der må man bare sige, at om det kan lade sig gøre eller ej, jo afhænger af, om den her lov kan administreres så restriktivt, at den virker. Jeg mener faktisk i lighed med det, hr. Kristen Touborg siger, at man sagtens kan forestille sig ejere af de her ejendomme, som kommer til at stå i en